

เขตอำนาจศาลในคดีอาญา

นางสาว สุยานิต มั่นสุข

003174

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา นิติศาสตรมหาบัณฑิต

แผนกนิติศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๑๓

CRIMINAL JURISDICTION

Miss Suphanit Monsuk

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for The Degree of Master of Law

Department of Law

Graduate School

Chulalongkorn University

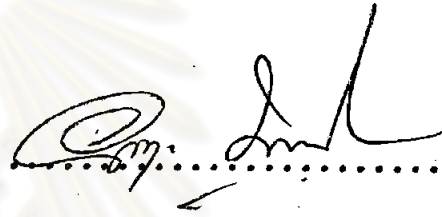
1974

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต

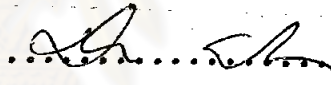

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

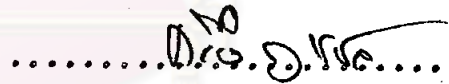
คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

อาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัย อาจารย์ ดำรง ธรรมารักษ์

ศูนย์วิทยุโทรพัสดุ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ . เขตอำนาจศาลในคดีอาญา
ชื่อ นางสาวสุณานิต มั่นสุข แผนกวิชา นิติศาสตร์
ปีการศึกษา ๒๕๑๗

บทคัดย่อ

เขตอำนาจศาลในคดีอาญา ในความหมายของวิทยานิพนธ์นี้ เป็นขอบเขตของการใช้อำนาจศาลเกี่ยวกับการกระทำความผิดอาญาของรัฐ อำนาจศาลในคดีอาญาของรัฐเป็นส่วนหนึ่งที่มาจากการที่รัฐมีอำนาจอธิปไตย เป็นอำนาจทางตุลาการที่จะพิจารณาพิพากษาคดีอาญาของรัฐ จึงเป็นความผิดต่อชุมชน และความสงบเรียบร้อยของรัฐ และการที่รัฐจะใช้อำนาจศาลในคดีอาญาได้นี้ ต้องมีกฎหมายอาญาที่กำหนดการกระทำที่เป็นความผิดอาญานั้นเสียก่อน รัฐจึงจะสามารถใช้อำนาจศาลในคดีนั้นได้

ตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ ประเทศต่าง ๆ ใช้อำนาจศาลในคดีอาญาตามหลัก ๓ ประการคือ ๑) อำนาจศาลเหนือดินแดนหรืออาณาเขตของรัฐ ๒) อำนาจศาลเหนือบุคคล ๓) อำนาจศาลในหลักลงโทษสากล

อำนาจศาลเหนือดินแดนหรืออาณาเขต เป็นขอบเขตของอำนาจศาลของรัฐที่ใช้ต่อการกระทำความผิดอาญาที่เกิดขึ้นในดินแดน บังคับประสงคต่อความผิดที่กระทำภายในดินแดนทั้งหมด ไม่ว่าผู้กระทำความผิดนั้นจะเป็นผู้ใด เป็นคนในสัญชาติของรัฐ ผู้มีภูมิลำเนาในรัฐ คนต่างด้าว หรือคนไร้สัญชาติ แต่ในหลักนี้มีข้อยกเว้นตามหลักกฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎหมายระหว่างประเทศ และกฎหมายภายในอื่น ๆ ของรัฐ

อำนาจศาลเหนือบุคคลเป็นอำนาจศาลตามหลักที่จะพิจารณาพิพากษาการกระทำ ความผิดอาญาที่เกี่ยวกับสถานะของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับรัฐ ไม่ว่าจะเป็นผู้กระทำหรือผู้เสียหายในกรณีที่ความผิดอาญาได้เกิดขึ้นในทางแดน รวมถึงอำนาจศาลในคดีอาญาเหนือเรือ และอากาศยานที่จดทะเบียนของรัฐด้วย

อำนาจศาลในหลักธงไทยสากล เป็นการที่รัฐใช้อำนาจศาลในคดีอาญาแก่การกระทำความผิดอาญาที่ถือเป็นความผิดต่อนานาชาติ หรือเป็นความผิดตามกฎหมายระหว่างประเทศ อันเป็นความผิดที่ถือว่ามีความผิดต่อมวลชุมชน รัฐมีอำนาจศาลธงไทยบุคคลผู้กระทำความผิดได้ แม้ว่าความผิดนั้นเกิดขึ้นภายนอกรัฐ และผู้กระทำความผิดไม่มีความเกี่ยวข้องกับพิเศษอะไรกับรัฐ รัฐมีอำนาจศาลในคดีอาญาธงไทยความผิดในหลักนี้ได้ ถ้าผู้กระทำความผิดปรากฏตัวอยู่ในรัฐ ความผิดในหลักธงไทยสากลนี้โดยมากเป็นความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศ ซึ่งรัฐที่เป็นภาคีมีอำนาจก็จะธงไทยได้ไม่ว่าความผิดจะเกิดขึ้น ณ ที่ใด

โดยหลักเกณฑ์ทั้ง ๓ ประการดังกล่าวแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่าเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องช่วยเหลือกันปราบปรามผู้กระทำความผิด โดยให้กฎหมายอาญาของตนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนั้น ยังจะต้องร่วมมือช่วยเหลือกันที่จะส่งตัวผู้กระทำความผิด ซึ่งหลบหนีไปยังรัฐอื่น โดยอาศัยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

เขตอำนาจศาลในคดีอาญาของประเทศไทยนั้น ในสมัยกรุงสุโขทัย และสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนต้น ประเทศไทยเรามีขอบเขตอำนาจศาลอย่างสมบูรณ์ในดินแดน จนกระทั่ง พ.ศ. ๒๒๐๗ ประเทศไทยได้เสียเอกราชในการศาลเป็นครั้งแรกในการทำสนธิสัญญากับฮอลันดา เกี่ยวกับให้สิทธิสภาพนอกอาณาเขตแก่ชาวฮอลันดา และในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช เราก็ตองเสียเอกราชในการศาลให้ประเทศฝรั่งเศสอีก และเมื่อสิ้นรัชสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ไทยก็มีอำนาจศาลในคดีอาญาอย่างสมบูรณ์อีกครั้งหนึ่ง

ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๔ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ประเทศไทยได้เสีย
เอกราชในการศาลให้แก่ประเทศมหาอำนาจตะวันตกที่แสวงหาอาณานิคมในประเทศ
ตะวันออกไกลอีกครั้งหนึ่ง เพื่อแลกกับเอกราชและอธิปไตยของประเทศ และในสมัย
รัชกาลที่ ๖ ประเทศไทยก็กลับมีเอกราชในการศาลมาจนถึงปัจจุบันนี้

ในปัจจุบัน ประเทศไทยมีเขตอำนาจศาลในคดีอาญาตามหลักทั่วไปที่
นานาประเทศยึดถือ คือหลักอำนาจศาลเหนือดินแดนหรืออาณาเขต อำนาจศาลเหนือ
บุคคล และอำนาจศาลในหลักลงโทษสากล ประเทศไทยมีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับ
นานาประเทศด้วย โดยมีการสนธิสัญญาต่อกัน และใช้หลักถ้อยที่ถ้อยอาศัยกัน

อนึ่ง วิทยานิพนธ์นี้ยังได้กล่าวถึงปัญหาที่ไม่ค่อยจะกล่าวถึงขอเขียนใน
ภาษาไทยนัก เช่น เรื่องกฎหมายขัดกันทางอาญา การยอมรับคำพิพากษาของศาลต่าง
ประเทศ และเรื่องอื่น ๆ เกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างประเทศในทางอาญา เช่น
การร่วมมือระหว่างรัฐในทางศาล ในอันที่จะจัดการกระทำผิดอันเป็นความผิดระหว่าง
ประเทศ เรื่องศาลสิทธิมนุษยชน และเรื่องความคิดในการก่อตั้งศาลระหว่างประเทศ
แผนกคดีอาญา และในบทสรุปก็ได้กล่าวถึงปัญหาบางประการในทางอาญาของประเทศ
ไทย ซึ่งเป็นปัญหาทางสังคมของไทย เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาเรื่องการค้าและส่ง
หญิงออกไปนอกราชอาณาจักร และปัญหาเรื่องบิการมารคาชายบุตรสาว ซึ่งเกิดขึ้น
เสมอในชนบท.

Thesis Title Criminal Jurisdiction
Name Miss Suphanit Monsuk, Department Law
Academic Year 1974

ABSTRACT

Criminal Jurisdiction as used in this thesis means the extent over which state's authority applies to criminal offenses, a part of its sovereignty through which it exercises legislative as well as judicial authority to determine and punish crimes against the community and public order. The jurisdiction must derive from the municipal criminal law and is based upon the limit conferred by international law.

Under international law, every state's criminal jurisdiction is based on three basic principles 1) territorial principle 2) personal principle and 3) universal principle.

The territorial jurisdiction is the extent of the state's jurisdiction applicable to offenses, committed within the territory of the state. It is generally intend to embrace all intraterritorial offenses, practically without any qualification whatsoever. It makes no difference whether the offender is the national of the state, has his domicile there, is an alien, or is stateless. There are, however, certain exceptions : the exemption based on the constitutional law, upon the international law and upon the other domestic laws.

Personal jurisdiction is generally applied to extraterritorial offenses depending upon connecting factors upon either the

status of offender or victim as the national of the state, or one having domicile in the state. This principle also confers criminal jurisdiction upon ships and aircrafts registered with the state claiming it.

The universal principle of jurisdiction is the one which occasionally confers the state's criminal jurisdiction by virtue of the special quality of the class of offenses known as delicta juris gentium-crimes under international law. The crimes threaten to undermine the very foundation of an enlightened international community as a whole, and it is this quality that gives each state the right to extend the incidence of its criminal jurisdiction to penalize them although they are committed outside the state's boundaries and the offenders have no special connection with the state. The enforcement of the state's criminal jurisdiction in the particular case is, however, possible only when the offender is in its territory. This principle generally relates to offenses defined in international convention, offences which the state parties to those conventions undertake to punish no matter where they have been committed.

According to the three basic principles above, a state must have duties to collaborate with other countries in the field of punishment the criminal offenders by enacting the effective criminal law and also by delivering the fugitive criminal to another state through extradition.

As to the criminal jurisdiction of Thailand, in the Sukhothai era and during the beginning of Ayudthaya era, Thailand exercised unimpaired criminal jurisdiction over its territory until B.E 2207, it lost its jurisdictional independence for the first time by concluding a treaty with Holland granting exterritoriality to the latter. Later during the reign of King Narai the Great, Thailand also lost its jurisdictional independence to France. After the reign of King Narai, its unimpaired jurisdiction was regained.

During the reign of King Mongkut (King Rama IV), Thailand once again lost its jurisdictional independence to Western great Powers looking for colonies in the Orient in order to preserve its independence. From the reign of King Rama VI our jurisdictional freedom has been won.

Presently, Thailand exercises its criminal jurisdiction in accordance with the above three basic principles : the territorial jurisdiction, the personal jurisdiction and the universal jurisdiction. We also collaborate with other states by concluding extradition treaties and undertaking extradition upon reciprocal basis.

The later part of this thesis covers the conflict of criminal law rules, the recognition of foreign penal judgements, and other forms of international cooperation in penal matters such as judicial assistance between states to suppress international criminal offenses, the court of human rights, the idea of establishing the International Criminal Court. In the concluding chapter, some problems relating to penal matters which specifically concerns the Thai society such as narcotic problem, the problem of taking and sending women out of the Kingdom and the problem of trading daughter for financial gains which frequently occur in the villages are considered.

กิติกรรมประกาศ

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อุกฤษ มงคลนาวิน
คณบดีคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการให้เปิดสอนชั้นปริญญา
โททางนิติศาสตร์ขึ้นเป็นครั้งแรกในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทำให้ผู้เขียนมีโอกาสเข้า
ศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ และท่านได้กรุณาใช้เวลาเป็นกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์
และผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ คณิง ภาไชย ที่ได้กรุณาใช้เวลาเป็นกรรมการ
ตรวจวิทยานิพนธ์ รวมทั้งได้ให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เขียน

ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ดำรง ชรรวมรักษ์ ซึ่งได้ให้ความกรุณาแก่ผู้เขียนทั้ง
ในด้านการศึกษาและในด้านการค้นคว้าวิทยานิพนธ์นี้ตลอดมา และยังได้กรุณารับเป็น
อาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัย ให้คำแนะนำและให้ความสนับสนุนช่วยเหลือผู้เขียนในทุก ๆ ทาง
จนทำให้วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงสมความมุ่งหมายทุกประการ ผู้เขียนขอกราบขอบ
พระคุณท่านเป็นอย่างสูง ณ ที่นี้

นอกจากนี้ ผู้เขียนขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องในความสำเร็จของ
วิทยานิพนธ์นี้ไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

บทคัดย่อ

กิติกรรมประกาศ

บทนำ

ส่วนที่ ๑ / เขตอำนาจศาลในคดีอาญาตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ

/ บทที่ ๑ บททั่วไปเกี่ยวกับเรื่องอำนาจศาลและอำนาจศาลในคดีอาญา

๑. อำนาจบังคับโดยกฎหมาย

๒. อำนาจศาลในคดีอาญา

บทที่ ๒ อำนาจศาลในคดีอาญาเหนือดินแดนหรืออาณาเขต

๑. อำนาจศาลเหนือดินแดนหรืออาณาเขต

๒. การไล่สิทธิเหนืออาณาเขตของรัฐ

๓. เขตดินแดนและเขตน่านน้ำ

๓.๑ วงเขตแดน

๓.๒ ทะเลอาณาเขต

๓.๓ การวัดความกว้างของทะเลอาณาเขต

๓.๔ สิทธิผ่านโดยสุจริต

๓.๕ ขอบเขตของอนุสัญญาว่าด้วยทะเลอาณาเขต

และเขตต่อเนื่อง

๓.๖ อ่าว

๓.๗ เกาะ

๓.๘ ช่องแคบ

๓.๙ ไหลทวีป

๓.๑๐ แม่น้ำ

๓.๑๑ ทะเลสาบ

๗.

หน้า

๗.

๗.

๑

๕

๕

๑๒

๑๘

๒๒

๒๒

๒๓

๒๙

๒๙

๓๐

๓๓

๓๓

๓๔

๓๔

๓๖

๓๗

๓๗

๔๐

๔๑

๔. อำนาจศาลในอากาศ	๔๑
๔.๑ ขอบเขตของอากาศ	๔๒
๔.๒ อำนาจในทางอากาศเหนืออาณาเขต	๔๒
๔.๓ อำนาจอธิปไตยในทางอากาศภายนอก	๔๕
๕. ข้อยกเว้นของอำนาจศาลในคดีอาญาเหนือดินแดนหรือเหนืออาณาเขต	๔๗
๕.๑ บุคคลผู้ซึ่งได้รับการยกเว้นตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ	๔๗
๕.๒ บุคคลผู้ซึ่งได้รับการยกเว้นตามกฎหมายระหว่างประเทศ	๕๐
๕.๓ บุคคลผู้ซึ่งได้รับการยกเว้นจากกฎหมายภายในอื่น ๆ	๖๔
/ บทที่ ๓ อำนาจศาลในคดีอาญาเหนือบุคคล	๗๐
๑. อำนาจศาลในคดีอาญาเหนือบุคคลในสัญชาติ	๗๓
๒. อำนาจศาลในคดีอาญาเหนือบุคคลในสัญชาติที่ไปกระทำความผิด ในดินแดนที่ไม่อยู่ภายใต้อธิปไตยของรัฐใด	๗๔
๓. อำนาจศาลในคดีอาญาเกี่ยวข้องกับอาณาเขตของรัฐอื่น	๗๖
๔. สถานะพิเศษเกี่ยวกับอำนาจศาลในคดีอาญาเหนือบุคคล	๗๘
๕. อำนาจศาลในคดีอาญาเหนือบุคคลผู้เสียหาย	๘๐
๖. อำนาจศาลในคดีอาญาเหนือเรือและอากาศยานของรัฐ	๘๓
๖.๑ เรือ	๘๓
๖.๒ อากาศยาน	๘๑
บทที่ ๔ อำนาจศาลในหลักธงไทยสากล	๘๖
๑. การลงโทษในกรณีกระทำการอันเป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐ	๘๗
๒. โจรสลัก	๘๘
๓. สลัดอากาศ	๑๐๐
๔. การค้าทาส	๑๐๓
๕. การเลือกปฏิบัติโดยเหตุผลทางเชื้อชาติ	๑๐๖
๖. การทำลายแม่พิมพ์มนุษย์	๑๑๑

๓. ความผิดของการ ก่อการร้าย	๑๑๓
๔. อาชญากรรมสงคราม	๑๑๖
๕. ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	๑๒๐
บทที่ ๕ การส่งผู้ร้ายข้ามแดน	๑๒๑
๑. การส่งผู้ร้ายข้ามแดน	๑๒๒
๒. ที่มาของหลักว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน	๑๒๒
๓. วิธีการในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน	๑๒๓
๔. หลักในการพิจารณาส่งผู้ร้ายข้ามแดน	๑๒๔
๔.๑ ประเภทของบุคคล	๑๒๕
๔.๒ เอกสิทธิ์ทางการทูต	๑๒๖
๔.๓ ประเภทความผิด	๑๒๗
๕. ความผิดทางการ เมือง	๑๒๗
๖. สรุป	๑๓๒
ส่วนที่ ๒ เขตอำนาจศาลในคดีอาญาของประเทศไทย	๑๓๓
บทที่ ๖ ประวัติเรื่องเขตอำนาจศาลในคดีอาญาของประเทศไทย	๑๓๓
๑. ประวัติอำนาจศาลในคดีอาญาของไทยสมัยกรุงสุโขทัย	๑๓๔
๒. ประวัติอำนาจศาลในคดีอาญาของไทยสมัยกรุงศรีอยุธยา	๑๔๑
๓. ประวัติอำนาจศาลในคดีอาญาของไทยสมัยกรุงรัตนโกสินทร์	๑๔๔
๔. การเรียกร้องเอกราชในการศาลคืน	๑๕๓
๕. กฎหมายลักษณะอาญา รศ. ๑๒๗	๑๕๗
บทที่ ๗ อำนาจศาลในคดีอาญาของไทยในปัจจุบันเปรียบเทียบกับประเทศต่างๆ	๑๖๗
๑. อำนาจศาลในคดีอาญาของไทยในปัจจุบัน	๑๖๗
๒. อำนาจศาลในคดีอาญาเหนือดินแดนของประเทศไทย	๑๖๘
๓. การกระทำต่าง ๆ ที่กฎหมายถือว่าเป็นการกระทำในราชอาณาจักร	๑๗๔

๓.๑	การกระทำในเรือไทยหรืออากาศยานไทยไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใด	๑๗๕
๓.๒	การกระทำแม้แต่ส่วนหนึ่งส่วนใดได้กระทำในราชอาณาจักร	๑๗๕
๓.๓	ผลแห่งการกระทำเกิดขึ้นในราชอาณาจักร โดยผู้กระทำ ประสงค์จะให้ผลนั้นเกิดในราชอาณาจักร	๑๗๕
๓.๔	ผลแห่งการกระทำเกิดในราชอาณาจักร เพราะโดยลักษณะ แห่งการกระทำที่ผลเกิดขึ้น	๑๗๕
๓.๕	ผลแห่งการกระทำได้เกิดขึ้นในราชอาณาจักร โดยผู้กระทำ ย่อมเล็งเห็นผลได้ว่าผลนั้นจะเกิดในราชอาณาจักร	๑๗๕
๓.๖	การเตรียมหรือการพยายามกระทำความผิดชนิดที่ กฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิดและได้กระทำนอกราชอาณาจักร	๑๘๐
๓.๗	ในกรณีที่มีผู้กระทำผิดหลายคน และคนเหล่านั้นกระทำนอก ราชอาณาจักร	๑๘๑
X๔.	ข้อยกเว้นเรื่องอำนาจศาลในคดีอาญาเหนือดินแดนของประเทศไทย เปรียบเทียบกับประเทศอื่น	๑๘๕
๔.๑	ข้อยกเว้นตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ	๑๘๕
๔.๒	ข้อยกเว้นตามกฎหมายระหว่างประเทศ	๑๘๓
๔.๓	ข้อยกเว้นตามกฎหมายภายในอื่น ๆ	๒๑๐
/๕.	การกระทำความผิดนอกราชอาณาจักรของไทย เปรียบเทียบ กับประเทศต่าง ๆ	๒๑๓
๕.๑	ความผิดนอกราชอาณาจักรที่ถือเอาตัวบุคคลเป็นสำคัญ	๒๑๗
๕.๒	ความผิดนอกราชอาณาจักรที่ถือเอาลักษณะความผิดเป็นสำคัญ	๒๑๘
๕.๓	ความผิดนอกราชอาณาจักรที่กระทำโดยเจ้าพนักงาน	๒๒๐
บทที่ ๘	การส่งผู้ร้ายข้ามแดนของประเทศไทยเปรียบเทียบกับประเทศต่าง ๆ	๒๒๔
๑.	ความมุ่งหมายของกฎหมายภายในเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ของประเทศไทย	๒๒๘

๒.	กรณีที่ดินมีสัญญาซื้อขายความขัดแย้งกับกฎหมายภายใน	๒๓๐
๓.	หลักสองประการในการพิจารณาส่งผู้ร้ายข้ามแดน	๒๓๐
๓.๑	หลักอันเกี่ยวกับประเภทของบุคคล	๒๓๐
๓.๒	หลักอันเกี่ยวกับประเภทของความผิด	๒๓๑
๔.	ความผิดทางการเมือง	๒๓๓
ส่วนที่ ๓	ปัญหาและพัฒนาการเกี่ยวกับอำนาจศาลในทางอาญาบางเรื่อง	๒๓๖
บทที่ ๕	ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจศาลในทางอาญาบางเรื่อง	๒๓๖
๑.	วิธีการป้องกันมิให้ลงโทษซ้ำ	๒๓๖
๒.	กฎหมายขัดกันทางอาญา	๒๔๔
๓.	ศาลทหาร	๒๔๖
๔.	ศาลคดีเด็กและเยาวชน	๒๖๓
บทที่ ๑๐	พัฒนาการใหม่ ๆ เกี่ยวกับอำนาจศาลในทางอาญาบางเรื่อง	๒๖๗
๑.	ศาลสิทธิมนุษยชนแห่งสภายุโรป	๒๖๗
๒.	อนุสัญญาการป้องกันและการลงโทษในคดีอาญาต่อบุคคลผู้ได้รับ ความคุ้มครองตามกฎหมายระหว่างประเทศและบุคคล ในคณะทูต	๒๗๕
๓.	ศาลระหว่างประเทศแผนกคดีอาญา	๒๘๐
บทสรุปและข้อเสนอแนะ		๒๘๖
บรรณานุกรม		๒๘๘
ประวัติการศึกษา		๓๑๑

จุดประสงค์ของวิทยานิพนธ์

ในการศึกษาชั้นปริญญาตรีในแผนกวิชานิติศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และชั้นปริญญาโทในแผนกวิชานิติศาสตร์ คณะบัณฑิตวิทยาลัย ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทำให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับกฎหมายอาญาในเรื่องอำนาจศาลในคดีอาญา และเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศในเรื่องความผิดอาญาระหว่างประเทศ และความร่วมมือระหว่างประเทศในการที่จะขจัดความผิดอาญา ซึ่งทำให้ผู้เขียนสนใจอย่างมาก ก่อรูปทั้งเรื่องความผิดอาญาระหว่างประเทศนี้เป็นเรื่องที่ประเทศไทยให้ความสนใจน้อย และตำราภาษาไทยเกี่ยวกับเรื่องนี้ก็มักจะไม่กล่าวถึงความผิดอาญาระหว่างประเทศ ผู้เขียนจึงเลือกศึกษาเกี่ยวกับเรื่องอำนาจศาลในคดีอาญาวามีรายละเอียดอย่างไร และความผิดอาญาระหว่างประเทศเป็นอย่างไร ซึ่งผู้เขียนเห็นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้มีความสนใจในคานกฎหมายอาญา และกฎหมายระหว่างประเทศ ที่จะได้ศึกษาต่อไป

ความมุ่งหมาย

ความมุ่งหมายประการแรกในการเขียนวิทยานิพนธ์นี้ ก็เพื่อให้เป็นไปตามหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต

ประการสำคัญเพื่อเป็นการพิจารณาเรื่อง เขตอำนาจ ศาลในคดีอาญา โดยเริ่มต้นจากหลักทั่วไปเกี่ยวกับอำนาจศาลตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ เพื่อทราบขอบเขตของอำนาจศาล ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งแห่งอำนาจนี้ตามที่ยอมรับนับถือกันทั่วไป ต่อจากนั้นจะพิจารณากฎหมายภายในและทางปฏิบัติของไทยในเรื่องนี้ว่ามี การเป็นมา การใช้อยู่และการเป็นไปอย่างไร สอดคล้องต่อกันหรือผิดแตกต่างกับหลักทั่วไป

ที่ใช้ในกฎหมายระหว่างประเทศ และกฎหมายของต่างประเทศหรือไม่อย่างไร ประกอบ
กับมีปัญหาเรื่องใดบ้างที่ยังมีไต่คดีอุปถัมภ์มากอนในประเทศไทย แต่อาจจะต้องนำมา
ใช้ เนื่องจากการขยายขอบเขตกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกประเทศ และความก้าวหน้า
ทางวิทยาการใหม่ ๆ

ขอบเขตและวิธีดำเนินการศึกษา

หลักฐานที่จะนำมาใช้ประกอบการเขียนวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ ส่วนใหญ่ได้มา
จากตำราของนักนิติศาสตร์ทางกฎหมายระหว่างประเทศ และทางกฎหมายอาญาทั้งภาษา
ไทยและต่างประเทศ ตลอดจนอนุสัญญาระหว่างประเทศต่าง ๆ โดยค้นคว้าเรื่องเขต
อำนาจศาลในคดีอาญาตามหลักทั่วไปในกฎหมายระหว่างประเทศ และศึกษาหลักเกณฑ์
เรื่องนี้ตามแนวกฎหมายไทย โดยมุ่งพิจารณาประเทศซึ่งเป็นที่มาของกฎหมายไทยในเรื่อง
นี้เป็นสำคัญ และระบบกฎหมายของประเทศที่ใช้เป็นหลัก (ต่อวิธีจะดำเนินการค้นคว้า
และวิจัย) ในการศึกษาเปรียบเทียบได้แก่ระบบกฎหมายของอังกฤษ ฝรั่งเศส สาธารณรัฐ
เยอรมัน สหรัฐอเมริกา ประเทศกลุ่มลาตินอเมริกา ประเทศกลุ่มสังคมนิยม ประเทศ
กลุ่มแอฟริกาใต้ เวียดนาม จีน เกาหลีและฟิลิปปินส์ ฯลฯ ดำเนินการวิเคราะห์ถึงปัญหา
ในเรื่องนี้ที่ยังไม่เคยมีแนวปฏิบัติมากอนในประเทศไทย หรือมีอยู่แล้ว แต่ควรจะปรับปรุง
แก้ไข และวิเคราะห์ถึงปัญหาที่อาจจะต้องประสบในอนาคต โดยศึกษาถึงพฤติกรรม
ทางการเมืองระหว่างประเทศ การทูต ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นตาม
สถานการณ์ของโลกจากสื่อมวลชนและเอกสารทุกชนิด เท่าที่สามารถจะค้นหาได้มา
ประกอบเป็นหลักฐานในการเขียน อันเป็นการศึกษาแบบ Documentary Research
โดยวิธีการเสนอแบบพรรณนา

การแบ่งบทในการเขียน

ในการเขียนวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ ผู้เขียนได้ใช้วิธีการศึกษาโดยแบ่งออกเป็น
๓ ส่วน ส่วนที่ ๑ มี ๕ บท ส่วนที่ ๒ มี ๓ บท ส่วนที่ ๓ มี ๒ บท และมีบทสรุป
และขอเสนอแนะอีกบทหนึ่ง ซึ่งพอจะกล่าวย่อ ๆ เพื่อเป็นแนวทางศึกษาได้ดังนี้

ส่วนที่ ๑ เป็นเรื่องเกี่ยวกับอำนาจศาลในคดีอาญาตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ โดยแยกออกเป็น ๕ บทดังนี้

บทที่ ๑ เป็นบททั่วไปเกี่ยวกับเรื่องอำนาจศาลและอำนาจศาลในคดีอาญา ความหมายของคำว่า "เขตอำนาจศาลในคดีอาญา" อันเป็นหัวข้อของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ และขอบเขตของการรับรองอำนาจศาลและกฎหมายที่ใช้ในคดีอาญาของรัฐหนึ่งตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ

บทที่ ๒ เป็นบทที่เกี่ยวกับอำนาจศาลในคดีอาญาเหนือดินแดนหรือเหนืออาณาเขต และข้อยกเว้นของอำนาจศาลประเภทนี้

บทที่ ๓ เป็นบทที่เกี่ยวกับอำนาจศาลในคดีอาญาเหนือบุคคล โดยแยกพิจารณาเป็นอำนาจศาลเหนือบุคคลในสัญชาติ ซึ่งเป็นผู้กระทำความผิดและอำนาจเหนือบุคคลในสัญชาติ ซึ่งเป็นผู้เสียหาย รวมทั้งอำนาจศาลเหนือเรือและอากาศยานของรัฐ

บทที่ ๔ เป็นบทที่เกี่ยวกับอำนาจศาลในหลักของโทษสากล อันเป็นความผิดต่อกฎหมายนานาชาติ และความผิดตามอนุสัญญาระหว่างประเทศที่รัฐใดเป็นภาคีมีอำนาจลงโทษได้

บทที่ ๕ เป็นบทที่เกี่ยวกับเรื่องการส่งผู้ร้ายข้ามแดน โดยพิจารณาถึงที่มาของหลักว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน วิธีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน และหลักในการพิจารณาส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ส่วนที่ ๒ เป็นเรื่องเขตอำนาจศาลในคดีอาญาของประเทศไทย โดยแยกเป็น ๓ บทดังนี้

บทที่ ๖ เป็นบทเกี่ยวกับประวัติเรื่องเขตอำนาจศาลในคดีอาญาของประเทศไทย ซึ่งพิจารณาถึงประวัติอำนาจศาลในสมัยกรุงสุโขทัย กรุงศรีอยุธยาและกรุงรัตนโกสินทร์ การเรียกทรงเอกราชในการศาลคืนและรวมทั้งกฎหมายลักษณะอาญา
รศ. ๑๒๗

บทที่ ๗ เป็นบทที่เกี่ยวกับอำนาจศาลในคดีอาญาของประเทศไทยในปัจจุบัน
เปรียบเทียบกับประเทศต่าง ๆ ในเรื่องหลักอำนาจศาลเหนือดินแดน อำนาจศาลเหนือ
บุคคล และอำนาจลงโทษในหลักสากล

บทที่ ๘ เป็นบทที่เกี่ยวกับเรื่องการส่งผู้ร้ายข้ามแดนของประเทศไทย
เปรียบเทียบกับประเทศต่าง ๆ ซึ่งพิจารณาถึงความมุ่งหมายของกฎหมายภายในเกี่ยว
กับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนและหลักในการพิจารณาส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ส่วนที่ ๓ เป็นปัญหาและพัฒนาการเกี่ยวกับอำนาจศาลในทางอาญาบาง
เรื่อง ซึ่งแยกออกเป็น ๒ บทดังนี้

บทที่ ๙ เป็นบทที่บรรยายถึงปัญหาเกี่ยวกับอำนาจศาลในทางอาญาบาง
บางเรื่อง เช่น เรื่องวิธีการป้องกันมิให้ลงโทษซ้ำ กฎหมายขัดกันทางอาญา และเรื่อง
อำนาจศาลในคดีอาญาที่มีอำนาจโดยจำกัด เช่น ศาลทหารและศาลคดีเด็กและเยาวชน

บทที่ ๑๐ เป็นพัฒนาการใหม่ ๆ เกี่ยวกับอำนาจศาลในทางอาญา อัน
เป็นความร่วมมือระหว่างประเทศ เช่น ศาลสิทธิมนุษยชนแห่งสภายุโรป อนุสัญญา
การป้องกันและลงโทษในคดีอาญาต่อบุคคลผู้ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายระหว่าง
ประเทศและบุคคลในขณะทูต และศาลระหว่างประเทศแผนกคดีอาญา

บทสรุปและขอเสนอแนะ เป็นบทที่กล่าวสรุปและเสนอแนะถึงหลักเกณฑ์
ในเรื่องอำนาจศาลในคดีอาญาอันเป็นหลักที่ยอมรับนับถือกันในกฎหมายระหว่างประเทศ
และแสดงความคิดเห็นบางประการเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ของอำนาจศาลในคดีอาญาและ
การปฏิบัติของประเทศไทย